

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/98/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217211242
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1217211242.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Renáty Šiškovej v spore žalobcu: AD-MEP s. r. o., so sídlom Včelárska 13, 821 05 Bratislava, IČO: 47 748 672, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., so sídlom Zámocká 5, 811 01 Bratislava, IČO: 35 943 882, proti žalovanému: LK Sales Consulting, s. r. o., so sídlom Tomášikova 3/A, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 46 836 250, právne zastúpenému: JUDr. Jana Bajuzíková, advokát, so sídlom Štefánikova 8, 071 01 Michalovce, o zaplatenie 503.702,97 eur s príslušenstvom a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/25/2017 – 819 zo dňa 15.12.2020, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/25/2017 – 819 zo dňa 15.12.2020 potvrdzuje.

II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zamietol žalobu a výrokom II. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, a to s poukazom na ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 1 ods. 1, ods. 2, § 261 ods. 1, § 536 ods. 1 – ods. 3, § 537 ods. 1, § 546 ods. 1, § 136 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), § 22 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a § 74 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 19.06.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 503.702,97 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania z titulu neuhradenej faktúry vystavenej na základe Zmluvy o dielo č. 01/2016. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ako objednávateľ uzavrel so žalobcom ako zhotoviteľom dňa 13.01.2016 Zmluvu o dielo č. 01/2016, v ktorej sa žalobca zaviazal pre žalovaného v zmysle cenovej ponuky, ktorá bola prílohou predmetnej zmluvy, vykonať pre žalovaného montážne práce, rozsiahlu rekonštrukciu objektu na objekte A. B. C. D. E. F. X a č. XX v celkovej hodnote podľa cenovej ponuky vo výške 503.702,97 eur. Žalovaný dňa 05.10.2016 prevzal vykonané dielo od žalobcu v zmysle zmluvy o dielo a cenovej ponuky, ktoré prevzatie potvrdil parafovaním dokladu Prehľad rozpočtových nákladov v Eur – súpis vykonaných prác podľa cenovej ponuky. Žalobca žalovanému po vykonaní tejto rekonštrukcie v zmysle zmluvy o dielo, cenovej ponuky a následnom prebratí diela žalovaným, vystavil faktúru č. 172001 zo dňa 09.01.2017 na sumu vo vopred dohodnutej výške 503.702,97 eur. Žalovaný predmetnú faktúru v čase splatnosti, t.j. do 16.01.2017 neuhradil. Žalobca úhradu faktúry urgoval upomienkami zo

dňa 06.02.2017, 20.02.2017 a 27.02.2017. Žalovaný napriek tomu dlžnú sumu neuhradil. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že žaloba je nezmyselná a nedôvodná bez akéhokoľvek skutkového či právneho základu. G. H. I. je aktuálne jediným konateľom a spoločníkom žalovaného a J. K. je konateľ a spoločník žalobcu. Pred G. I. bol J. K. jediný spoločník a samostatne konajúci konateľ žalovaného a súčasne a aktuálne bol konateľom a spoločníkom žalobcu. Zmluvu o dielo uzatvoril J. K. sám so sebou. Zmluva o dielo č. 01/2016, ktorá mala byť uzatvorená dňa 13.01.2016, je antedatovaná. Bola vytvorená dodatočne spolu s ostatnou dokumentáciou tvoriacou prílohy žaloby a ako taká je neplatným právnym úkonom. Pri zmluve o prevode obchodného podielu v bode 4.2 J. K. uviedol, že neuzatvoril akúkoľvek zmluvu na peňažné alebo nepeňažné plnenie zo strany žalovaného, ani neuzatvoril nijaké obchodné zmluvy. Zmluva o prevode obchodného podielu bola podpísaná dňa 12.10.2016 a podpis bol overený notárom pod č. CROP: O773224/2016. V prípade uzavretia zmluvy o dielo by išlo o transakciu medzi spriaznenými osobami, nakoľko J. K. bol konateľom a spoločníkom žalovaného, a dodnes je konateľom a spoločníkom žalobcu. Vystavená faktúra mala byť vystavená do 15 dní po dni dodania stavebných prác a materiálov čo však žalobca neurobil a faktúra mala byť vystavená ešte v roku 2016 a nie až dňa 09.01.2017. Žalovaný sa domnieva, že žalobca nemá faktúru č. 1720001 zúčtovanú v účtovníctve, nechcel z tejto faktúry platiť DPH, ani daň z príjmu, pretože ide o vymyslený nárok. Uvedená faktúra neobsahuje DIČ dodávateľa, IČ DPH dodávateľa ani odberateľa, ale predovšetkým nie je uvedený deň dodania, teda deň zdaniteľného plnenia. Na faktúre nie je vyúčtovaná DPH, ani nie je uvedené, či je dodávateľ, teda žalobca platcom DPH a to z dôvodu, že pri tak vysokej fakturovanej sume dodávateľ musí byť platcom DPH. Podľa zmluvy o dielo mali byť práce fakturované priebežne podľa stavu vykonaných prác. Podľa zmluvy o dielo má objednávateľ zadržať 10% z ceny za dielo ako zádržné, čo však v predmetnej faktúre nie je zohľadnené. Predmetná faktúra mala byť ponížená o 10% a je neurčitá. Žalovaný predpokladá, že žalobca vytvoril faktúru skôr ako text zmluvy. Zmluva o dielo je jednoduchá až primitívna a neobsahuje ako prílohu nijakú stavebnú dokumentáciu, povinnosť zhotoviteľa alebo objednávateľa zabezpečiť stavebné povolenie alebo ohlásenie stavebných prác. Zmluva o dielo nespĺňa náležitosti podľa stavebného zákona, jednotlivé ustanovenia zmluvy o dielo si vzájomne odporujú, nie je jednoznačne upravený rozsah dojednaných stavebných prác a dodávok a podobne. Stavebné práce a dodávky žalovanému neboli nikdy dodané. Ak žalobca tvrdí, že v roku 2016 dodal žalovanému stavebné práce v hodnote 503.702,97 eur, v účtovnej závierke by sa prejavili náklady na tieto stavebné práce a dodávky, minimálne náklady na stavebný materiál a mzdy, resp. náklady na prácu prípadne využitie externej pracovnej sily. Pri zohľadnení nákladov, by istotne žalobca nedosiahol za rok 2016 hospodársky výsledok – zisk vo výške 27.532,- eur, ale by po zohľadnení nákladov na realizované práce a dodávky vykázal stratu. Žalobca neuviedol, že žalovaný na upomienky reagoval listami zo dňa 13.01.2017, 08.02.2017, 16.02.2017, 22.02.2017. Žalovaný požadoval od žalobcu predloženie dokladov, z ktorých by bol nárok žalobcu voči žalovanému preukázaný. Príloha zmluvy o dielo cenová ponuka a príloha žaloby súpis vykonaných prác sú totožné a vyrobené bez znalostí reálií domu na D. XX. Ako príklad žalovaný uvádza, že nie je možné, aby bola dodaná trávnatá plocha vo výmere 3.500 m², montáž podláh z kameňa vo výmere 1.180 m² za jednotkovú cenu 104,15 eur za m² (hoci podľa cenníka CENEKON je 10,- eur za 1 m²), pričom sa jedná o montáž bez dodávky kameňa, pričom celková suma iba za montáž je 122.897,- eur. Ďalej nie je uvedená výmera m² na dodávke prírodného kameňa travertín v počte 124 kusov. Ďalej žalovaný uvádza, že malo prísť k búraniu priečok v celkovej výmere 1.300 m², hoci podľa projektovej dokumentácie má celý dom D. XX celkovú plochu murovaných priečok cca 900 m². V cenovej ponuke je položka príplatok za každých ďalších 1000 m. Tu je už uvedená konkrétna výmera za príplatok 1.421,280 m³. Pri tvorbe cenovej ponuky žalobca nemohol vedieť, koľko navyše výkopov v tejto hornine bude treba. Podľa zmluvy mali byť práce navyše riešené dodatkom k zmluve o dielo. Navyše v cenovej ponuke nad podpismi je uvedené, že práce navyše sa nebudú vykonávať a všetky práce sú v cene zahrnuté. Veľa uvedených položiek je nacených žalobcom absolútne nereálne, za premrštené ceny a výmery údajne dodaných prác a materiálov nezodpovedajú realite. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Žalobca nepriložil k žalobe nijaké nákladové faktúry na vykonané práce a dodávky, alebo iné doklady a dôkazy, ktoré by svedčili o vykonaní prác a dodávok pre žalovaného. Žalobca nevyhotovil projektovú dokumentáciu, realizačnú dokumentáciu, alebo aspoň dokumentáciu skutočného vyhotovenia údajne vykonaného diela. Rekonštrukciu domu na ulici D. X-XX si žalovaný vykonával v roku 2015, a to svojpomocne, resp. s inými dodávateľmi prác a materiálu odlišnými od žalobcu. Rozsah rekonštrukcie bol neporovnateľne menší ako uvádza v žalobe žalobca. Rekonštrukcia bola ukončená v decembri 2015. Konanie žalobcu je podvodné s úmyslom obohatiť sa na úkor žalovaného. Nárok žalobcu neexistuje. Žalovaný má na základe vyššie opísaného skutkového i právneho stavu za to, že žaloba je nedôvodná.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, keď dňa 13.01.2016 mali sporové strany uzatvoriť zmluvu o dielo č. 01/2016, v ktorej žalovaný vystupoval ako objednávateľ a žalobca ako zhotoviteľ. Predmetom zmluvy bola rozsiahla rekonštrukcia na nehnuteľnosti D. X-XX za cenu diela vo výške 503.702,97 eur. Ukončenie diela malo byť dňa 31.10.2016. Uvedenú zmluvu podpísal pán J. K. ako konateľ žalobcu a zároveň konateľ žalovaného. V rozhodnom čase bol aj jediným spoločníkom oboch spoločností. Medzi stranami tak bolo sporné, či skutočne došlo k vykonaniu diela ako požaduje zmluva, ako i skutočnosť, či faktúra vystavená žalobcom spĺňa zákonné náležitosti. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom vykonania diela. Na druhej strane žalovaný uniesol dôkazné bremeno a súdu prvej inštancie preukázal, že v čase kedy mala podľa zmluvy o dielo prebiehať rozsiahla rekonštrukcia predmetného domu, tento dom bol obývaný, čo je v rozpore s tvrdením žalobcu o tom, že dom bol prázdny.

4. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že spochybňuje reálne vykonanie diela, keď v prípade vykonania diela žalobcom, by žalobca predložil súdu príslušnú stavebnú dokumentáciu. Súd prvej inštancie mal tiež za to, že v danom prípade, pri rozsahu takých prác ako boli uvedené v zmluve o dielo, bolo potrebné minimálne ohlásenie stavebnému úradu, ak nebolo potrebné stavebné povolenie. O tom či je potrebné stavebné povolenie, alebo stačí ohlásenie, je podľa § 57 ods. 1 stavebného zákona príslušný rozhodnúť stavebný úrad, za predpokladu, že disponuje písomným oznámením ohlásenia stavby. Ak žalobca vykonával rekonštrukciu tak ako uviedol, musel by disponovať stavebným denníkom a na stavbe by musel byť zabezpečený stavebný dozor. Žalobca nemal snahu uvedené dokumenty doložiť, hoci žalovaný v niekoľkých podaniach uviedol, že žalobca má povinnosť doložiť projektovú dokumentáciu, stavebný denník, stavebné povolenie. Súd prvej inštancie mal na základe uvedeného za to, že absencia písomného ohlásenia, prípadne stavebného povolenia, projektovej dokumentácie, stavebného denníka a taktiež absencia informácií o stavebnom dozore preukazuje, že buď dielo nebolo vykonané alebo bolo vykonané v rozpore s predpismi pre stavebné konanie. Podľa súdu prvej inštancie o nevykonaní diela svedčí aj zmluva o prevode obchodného podielu u žalovaného zo dňa 12.10.2016, ktorou J. K. previedol na G. H. I. obchodný podiel u žalovaného. V čl. IV ods. 2 J. K. vyhlásil, že ako konateľ nikdy neprevzal za žalovaného akýkoľvek finančný záväzok a neuzatvoril žiadnu zmluvu na peňažné plnenie. Uvedené vyhlásenie je tak v rozpore so stavom, ak je uzavretá zmluva o dielo, z ktorej vzniká žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 503.702,97 eur. Teda ak bolo urobené predmetné vyhlásenie v zmluve o prevode obchodného podielu, t.j. že záväzok 503.702,97 eur neexistuje, tak potom zo strany žalobcu nemohlo dôjsť k vykonaniu diela tak ako predpokladá zmluva o dielo, čím žalovanému nevznikla povinnosť uhradiť uvedenú sumu. Ak J. K. vyhlasuje, že žiadnu zmluvu za žalovaného neuzatvoril, tak uvedené vyhlásenie naráža na problém v tom, že podľa zmluvy o dielo, v čase prevodu obchodného podielu prebiehala rekonštrukcia uvedenej nehnuteľnosti. Uvedené vyhlásenie v zmluve o prevode obchodného podielu viedlo súd prvej inštancie k tomu, že buď v čase podpisu zmluvy o prevode obchodného podielu zmluva o dielo neexistovala a bola antedatovaná alebo pán K. v zmluve o prevode obchodného podielu úmyselne zavádzal pána I.. Navyše uzatvoreniu zmluvy o dielo malo predchádzať rozhodnutie a schválenie valným zhromaždením žalovaného podľa článku III. bod 2. písm. B a podpísmeno c) spoločenskej zmluvy žalovaného, čo žalobca (v čase keď bol jediným spoločníkom a konateľom žalovaného) nepreukázal. Súd prvej inštancie poukázal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ďalej na uznesenie Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 17C/139/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.12.2015 č. k. 8Co/701/2015-53, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, ktoré žalovanému na danej nehnuteľnosti uložilo povinnosť zdržať sa stavebných zásahov. To znamená, že žalovaný dňa 13.01.2016 uzavrel zmluvu o dielo na rekonštrukčné práce na dome na D. XX, hoci mal k dispozícii súdne rozhodnutie, ktoré mu uvedené práce zakazovalo. Ak teda K. ako konateľ žalobcu a zároveň konateľ žalovaného uzatvoril zmluvu o dielo, tak konal v príkrom rozpore so súdnym rozhodnutím, o ktorom sa vyjadril konateľ žalobcu, že o tomto mal vedomosť.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že základné náležitosti zmluvy o dielo boli naplnené, avšak súd prvej inštancie mal výhrady k tomu, že cenová ponuka a prehľad nákladov sú úplne identické. Je pochybné, že pri uzavretí zmluvy žalobca mal vedomosť o presných nákladoch, ktoré mu aj po skončení diela vznikli. Pri stavebných prácach je veľmi málo pravdepodobné, aby výsledné náklady boli totožné s cenovou ponukou. Počas vykonávania stavebných prác sa môžu vyskytnúť určité problémy, ktoré vyžadujú navýšenie materiálu, alebo naopak sa nemusí spotrebovať toľko materiálu, ako bolo v cenovej ponuke predpokladané. Súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že v položke č. 4 cenovej ponuky sa jedná o príplatok za každých ďalších 1.000 m³ horniny v celkovej sume

2.615,16 eur. Uvedená položka podľa súdu predstavuje práce navyiac, ktoré podľa zmluvy o dielo v bode J.3 vyžaduje samostatný dodatok. Taktiež nie je možné v cenovej ponuke stanoviť konečnú cenu uvedeného príplatku pred reálnym vykonaním uvedenej služby. Žalobca sa nijakým spôsobom nevyjadril ani k nezrovnalostiam vo výmerách, ktoré uviedol žalovaný. Žalobca taktiež nepreukázal zaobstaranie materiálu potrebného na rekonštrukciu ani pracovnej sily. K žalobe nebola priložená žiadna fakturácia za materiál na stavebné práce, ani žiadne doklady o mzde pre pracovníkov, ktorí boli nevyhnutní na vykonávanie prác. Žalobca uvedené doklady do spisu nedoložil, a to ani po tom, čo na túto skutočnosť v rámci procesnej obrany upozornil žalovaný. Žalobca navyše pri fakturácii postupoval v rozpore so zmluvou, keď podľa zmluvy nemala byť vyhotovená jedna faktúra s konečnou sumou, ale mali byť vyhotovované priebežne podľa stavu vykonaných prác. Taktiež súd prvej inštancie nemal preukázané, že by žalobca žalovanému dielo odovzdal a ten ho prevzal. Faktúra č. 172001 bola vystavená dňa 09.01.2017, teda až o viac ako dva mesiace po tom, čo malo byť dielo vykonané a odovzdané. Podľa zmluvy mali byť práce ukončené do 31.10.2016. Pokiaľ ide o predloženú fotodokumentáciu stavebných prác zo strany žalobcu, tak tu súd prvej inštancie uviedol, že podľa časových údajov, ktoré boli na uvedených fotografiách zistené súdom a aj žalovaným, mal za to, že veľká časť fotografií zachytáva rekonštrukčné práce, ktoré prebiehali v roku 2014 a 2015. Fotografie z obdobia 01/ - 04/2016 nezachytávajú žiadne rekonštrukčné práce. Obsahujú len stav nehnuteľnosti. Fotografie zachytávajúce stavebné úpravy z dátumu 04.04.2017 boli upravené. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že svedkovia L. a H. nepreukázali súdu, že by rekonštrukcia prebiehala v období tvrdenom žalobcom, keď neboli schopní súdu poskytnúť svedectvo ani len v základných vecných súvislostiach, ktoré by korešpondovali so zmluvou o dielo. Svedok L. nevedel uviesť ani len približný čas vykonávaných rekonštrukčných prác, keď uviedol, že to bolo 4 - 5 rokov dozadu a následne, že v rokoch 2017 - 2018 vykonával rekonštrukčné práce. Svedok H. nevedel uviesť miesto, kde mal vykonávať rekonštrukčné práce. Uvedené svedectvá tak nepreukázali tvrdenia žalobcu. Preukazujú, že robili rekonštrukčné práce pre pána K. avšak nie je zrejmé, že či v čase keď mala prebiehať rekonštrukcia podľa zmluvy o dielo, alebo na mieste podľa zmluvy o dielo. Vo vzťahu k čestným prehláseniam predloženým zo strany žalobcu, súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o čestné prehlásenie spoločnosti ECOLMONT s.r.o., kde je uvedené, že pre žalobcu boli vykonané práce na D. ulici bez potrieb finančných nárokov, z tohto čestného prehlásenia nevyplýva žiadna relevantná skutočnosť, v ktorom období a v akom rozsahu tieto práce boli vykonané. Vzhľadom na rozsah diela, ktoré je v hodnote žalovanej sumy, považoval súd prvej inštancie toto čestné prehlásenie za účelové a nevierohodné, pretože je málo pravdepodobné, že nejaká spoločnosť vykoná rekonštrukčné práce bez nároku na odmenu, pričom žalobca súdu podrobne o neposkytnutí odmeny neozrejmil. Čo sa týka čestného prehlásenia spoločnosti dukasco trade, konateľ tejto firmy prehlásil, že žalobca bol zákazníkom ich firmy a odoberal produkty „trávníkové koberce“, avšak nie je uvedené, pre koho odoberal a v akom rozsahu. Čo sa týka čestného prehlásenia M. K., z uvedeného čestného prehlásenia sa nedá preukázať nárok žalobcu (nebol doložený žiadny daňový doklad ani dodací list), nakoľko ani sám žalobca nepreukázal doklad o kúpe grilu a sporáku (návod na obsluhu nie je dostačujúcim dôkazom). Žalovaný súdu dosvedčil, že v čase keď mala rekonštrukcia podľa zmluvy o dielo prebiehať, bol dom na D. XX obývaný a zrekonštruovaný. Žalovaný k tomu predložil fotodokumentáciu (č.l. 597 a nasl.), ktorá bola vyhotovená v období od apríla 2016 do júna 2016, z ktorej vyplýva, že dom bol zrekonštruovaný a to tak z vonkajšej strany ako aj z vnútornej. Žalovaný doložil do spisu aj čestné vyhlásenia, a to od N. K., N. A. a A. H., ktoré súdu preukazujú, že dňa 25.05.2016 sa mala v dome na D. XX uskutočniť kolaudačná párty, kde pán I. prezentoval zrekonštruovaný dom. Teda kolaudačná párty sa mala konať v čase, keď podľa zmluvy o dielo mali prebiehať v danej nehnuteľnosti stavebné práce a podľa tvrdení žalobcu mala byť nehnuteľnosť neobývaná, čo je v príkrom rozpore s procesným útokom žalobcu. Pokiaľ ide o faktúry predložené žalovaným, tie podľa súdu prvej inštancie nepreukazujú stavebné práce na nehnuteľnosti a sú vystavené na rozličné spoločnosti, v ktorých má konateľ žalovaného majetkovú účasť, a teda nie je možné zistiť, či sa nimi malo zabezpečovať vybavenie nehnuteľnosti na D. XX. Ani táto skutočnosť však nemá vplyv na skutočnosť, že žalovaný účinne spochybnil rekonštrukciu vykonanú žalobcom. Faktúra vystavená žalobcom nespĺňa tiež náležitosti, ktoré požaduje zákon o dani z pridanej hodnoty a bola vystavená po uplynutí dlhšej doby ako 15 dní, ktoré požaduje zákon na vystavenie faktúry. Nezrovnalosti vo faktúrach a účtovníctve žalobcu však nemajú priamy vplyv na samotné rozhodnutie súdu vo veci. Umocňujú len presvedčenie súdu o neprebehnutí rekonštrukcie. Pokiaľ ide o vzťah medzi pánom K. a pánom I. a prebiehajúce trestné konanie voči pánovi K., zlé vzťahy medzi uvedenými osobami súd prvej inštancie nebral do úvahy pri rozhodovaní vo veci. Jediný zmluvný vzťah medzi nimi, ktorý súd vzal na zreteľ, bola zmluva o dielo (a podporne i zmluva o prevode obchodného podielu). Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v čase podpisu zmluvy o dielo existoval medzi sporovými stranami konflikt záujmov, nakoľko spoločník a konateľ žalobcu bol zároveň

spoločníkom a konateľom žalovaného. Regulácia obchodných spoločností predpokladá, že konflikt v živote obchodných spoločností existuje. V konfliktnnej situácii sa žiada skúmať či boli záujmy spoločnosti negatívne dotknuté. V danom prípade uvedené uzavretie zmluvy o dielo malo negatívny vplyv na spoločnosť žalovaného, ktorej vznikol záväzok zaplatiť žalobcovi sumu 503.702,97 eur za domnelé vykonanie diela. Následne uvedený konateľ a spoločník pán K. previedol obchodný podiel žalovaného na pána I.. Z konania pána K. je možné vyvodiť záujem na poškodení žalovaného a získať prospech pre žalobcu. Teda aj uvedená skutočnosť nasvedčuje tomu, že aj keby došlo k rekonštrukcii uvedeného domu, súd by potom skúmal či nejde o neplatný právny úkon, resp. o neúčinný právny úkon (keďže nebolo spoľahlivo preukázané schválenie zmluvy o dielo valným zhromaždením, hoci aj dodatočne). Súd prvej inštancie tak mal za to, že žalobca síce uzavrel so žalovaným (aj keď v tom čase obaja zastúpení pánom K. ako jediným spoločníkom a konateľom) zmluvu o dielo, ktorého predmetom bolo vykonať dielo spočívajúce v rekonštrukcii domu, avšak nedošlo k splneniu zmluvných podmienok, keď nedošlo k samotnému vykonaniu diela v tvrdenom období a preto žalovanému nevznikla povinnosť uhradiť žalobcovi žalovanú sumu. V neposlednom rade súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí uviedol, že nevykonal výsluch svedkov navrhnutých žalobcom, a to podaním doručeným súdu dňa 16.03.2020 z dôvodu, že nie je zrejmé, k čomu by mali tam uvedení svedkovia vypovedať, najmä čo sa týka svedka J. K. (syn konateľa žalobcu), svedka O. K. (syn konateľa žalobcu), svedkyne O. K. (manželka konateľa žalobcu), svedka O. C. (synovec konateľa žalobcu) a svedkyne L. B. (bývalá podielová spoluvlastníčka nehnuteľností), a teda tento navrhnutý dôkaz súd vyhodnotil ako neúčelný a to i z pohľadu hospodárnosti konania. Z pohľadu hospodárnosti konania súd nevykonal ani dôkaz výsluchom svedka navrhnutého žalobcom, a to O. E. (konateľa spoločnosti Allforhouse, s.r.o.), nakoľko uvedeného svedka mal povinnosť zabezpečiť žalobca na pojednávanie, avšak tento si svoju povinnosť nespĺnil. Vo vzťahu k návrhu žalobcu, aby súd umožnil žalobcovi predložiť súkromný znalecký posudok, súd prvej inštancie na tento návrh z dôvodu hospodárnosti konania neprihliadol, keďže žalobca mal dostatok času, aby predložil súkromný znalecký posudok už od podania doručenom súdu dňa 16.03.2020.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca v celom rozsahu prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote elektronicky s autorizáciou, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s § 220 ods. 2 CSP, keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ktoré dôkazy vykonal, z akých zabezpečených dôkazov vychádzal a ktoré z nich a ako vyhodnotil. Súd prvej inštancie len uvádza zhrnutie skutkového stavu a čo skutkovo zistil z jednotlivých listín a dôkazných prostriedkov. Takisto žalobca namieta skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že dom bol v čase inkriminovanej rekonštrukcie obývaný, nie je zrejmé, prečo súd prisvedčil tvrdeniu žalovaného na základe doložených čestných vyhlásení, že dňa 25.05.2016 pán I. prezentoval zrekonštruovaný dom hostom. Dňa 25.05.2016 bol jediným spoločníkom a konateľom žalovaného pán J. K.. Pán I. nepredložil žiadnu nájomnú ani inú zmluvu z tohto obdobia, ktorá by ho oprávňovala nehnuteľnosť užívať, preto nie je zrejmé, prečo iba na základe fotografií (ktoré mohli byť upravené) súd prisvedčil spornému tvrdeniu žalovaného. Žalovaný v rámci svojej obrany už v podanom odpore proti platobnému rozkazu nepopieral vykonanie stavebných prác na danom objekte, tvrdil, že práce vykonal svojpomocne, ale nepredložil žiadne doklady o tom, kto a v akom rozsahu mal tieto práce vykonať. Následne žalovaný počas konania uviedol i to, že tieto práce nevykonal žalobca, ale už vykonané boli. Na podporu svojich rozporných tvrdení žalovaný nepredložil žiadne relevantné dôkazy, teda účinne nespochybnil skutkové tvrdenia žalobcu. Za minimálne bizarné možno označiť aj hodnotenie súdu v bode 60. napadnutého rozsudku, kedy podľa mienky súdu faktúry predložené žalovaným nepreukazovali zabezpečenie vybavenia nehnuteľnosti na D. XX. Súd prvej inštancie sa tendenčne stavia na stranu žalovaného bez toho, aby svoje skutkové zistenia, úvahy a právne závery akýmkoľvek spôsobom logicky zdôvodnil tak, aby šlo o sieť na seba naviazujúcich úvah vychádzajúcich zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a ktoré by rezultovali do presvedčivého odôvodnenia a právneho posúdenia. Ak ani súd nemal za preukázané, že by žalovaný nehnuteľnosť zariaďoval, je potom spochybniteľný i jeho záver o tom, že konateľ žalovaného v inkriminovanom čase obýval túto nehnuteľnosť (ku ktorej navyše v tom čase nemal žiadny právny vzťah). Pán I. tak nepreukázal bez akýchkoľvek pochybností, že nehnuteľnosť užíval, resp. že by v tomto čase, kedy tvrdil, že nehnuteľnosť začal obývať (marec 2016), bola už rekonštrukcia ukončená tak, ako to tvrdí žalovaný. Žalovaný zavádza, keď tvrdil, že dotazované položky nepostavil žalobca, resp. ich postavil konateľ žalovaného svojpomocne alebo prostredníctvom kúpy od fyzickej osoby konateľa žalobcu, avšak tieto tvrdenia až do skončenia dokazovania nijako nepreukázal. Žalobca nesúhlasí ani so záverom súdu prvej inštancie ohľadne čl. IV ods. 2 zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 12.10.2016, v ktorom pán K. vyhlásil, že ako konateľ nikdy neprevzal za žalovaného akýkoľvek finančný záväzok

a neuzatvoril žiadnu zmluvu na peňažné plnenie. K uvedenému žalobca uviedol, že ide o prevzatie záväzku tretej osoby. Článok IV. ods. 2 zmluvy o prevode obchodného podielu bol žalovaným vytrhnutý z kontextu, a takto ho prevzal i súd prvej inštancie. Z obsahového zamerania tohto ustanovenia zmluvy vyplýva, že ide o vzťah k tretím osobám a predovšetkým o právne vzťahy, ktoré slúžia na zabezpečenie záväzkov (napr. pristúpenie k záväzku, zmenka v postavení zmenkového dlžníka, záložná zmluva atď.). Ak predsa spoločnosť existuje a vykonáva podnikateľskú činnosť, vykonáva i aktivity smerujúce k peňažným plneniam, k objednávkam, uzatváraniam zmlúv a dohôd. Konateľ žalovaného sa nikdy nevyjadril, že by prevzal nečinnú alebo nefungujúcu spoločnosť. Nie je preto zrejme ani to, prečo súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvu o prevode obchodného podielu a príslušné ustanovenie spoločenskej zmluvy v neprospech žalobcu. Žalobca ďalej uviedol, že schvaľovanie úkonov valným zhromaždením sa uplatňuje z dôvodu kontroly valného zhromaždenia nad úkonmi štatutárneho orgánu, ak však spoločník a konateľ existuje v jednej osobe, uvedené stráca zmysel, pretože spoločník predsa presne vie, aký úkony vykonáva konateľ v mene spoločnosti. Navyše, takéto „neschválenie“ valným zhromaždením nie je sankcionované neplatnosťou. Pri konštatovaní súdu prvej inštancie, že faktúra za vykonanie diela bola vystavená mesiace po dokončení prác, chýba akýkoľvek výsledok a nie je zrejme, čo tým súd chcel povedať a aký vplyv má toto konštatovanie na jeho rozhodnutie. Rovnako ani samotná skutočnosť, že bola vystavená jedna celková faktúra nemá vplyv na to, či dielo bolo alebo nebolo vykonané. K záveru súdu, že v zmysle zmluvy o dielo mali byť práce navyše riešené dodatkom k zmluve žalobca uviedol, že zmluva o dielo nemusí mať písomnú formu, písomnú formu dodatku nevyžaduje ani zmluva o dielo uzavretá medzi žalobcom a žalovaným a ani nedodržanie písomnej formy nesankcionuje neplatnosťou. Ak teda súd prvej inštancie vychádzal z tejto úvahy ako z takej, pre ktorú žalobu zamietol (čo je zrejme z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), nie je v tomto smere správne právne posúdenie veci súdom. Rovnako nie je vylúčené ani to, aby cenová ponuka bola zhodná so súpisom vykonaných prác a uvedené nemôže automaticky smerovať k záveru súdu o nevykonaní prác. Obdobne výsledok chýba aj v bode 56. napadnutého rozsudku ku konštatovaní súdu, že fotografie zachytávajúce stavebné úpravy z dátumu 04.04.2017 boli upravené. Nie je totiž možné zistiť, ako súd dospel k takémuto záveru. Takisto to, či faktúra spĺňa zákonom požadované náležitosti, nie je súd v civilnom (obchodnoprávnom) konaní oprávnený hodnotiť, hoci súd sám uvádza, že nezrovnalosti v tomto smere nemajú priamy vplyv na rozhodovanie súdu, umocňujú len jeho presvedčenie o neprebehnutí rekonštrukcie. Znamená to však, že i napriek tomu uvedenú okolnosť súd prvej inštancie zobral do úvahy a hodnotil ju v rámci svojej úvahy v rozpore so samotnou povahou konania. Samotný výsledok súdu prvej inštancie o tom, že dielo nebolo vykonané vôbec, je však v rozpore s vykonaným dokazovaním a dôkazmi, ktoré žalobca predložil (vrátane fotografií) ako i svedeckých výpovedí p. H. a p. L.. Skutkové zistenie súdu teda nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Sám žalovaný v podaní zo dňa 23.04.2020 potvrdzuje vykonanie rekonštrukcie, keď tvrdí, že iba zopár fotografií je z času rekonštrukcie a dodáva, že aj tie boli upravované. Nie je zrejme, ako k tomu žalovaný dospel a prečo bez výhrad súd prvej inštancie prevzal toto jeho konštatovanie. Súdom argumentuje i tým, že žalobca nepreukázal zaobstaranie materiálu ani pracovnej sily. Žalobca je presvedčený, že na základe doložených dokladov bolo zrejme, že rekonštrukciu vykonal ako i to, že materiál na túto rekonštrukciu zabezpečil on a v neposlednom rade i to, že bola na tejto rozsiahlej rekonštrukcii prítomná aj pracovná sila (doložené listiny, fotografie, svedecké výpovede). Navyše z ďalších navrhovaných svedeckých výpovedí, ktoré súd nevykonal, by sa tieto tvrdenia žalobcu umocnili. Súdom prvej inštancie mal takisto za preukázané, že žalobca uzatvorením zmluvy o dielo konal v rozpore s uznesením, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie žalovanému na danej nehnuteľnosti zdržať sa stavebných zásahov (bod 55 rozsudku). Konateľ žalobcu vo svojej výpovedi dňa 03.12.2019 uviedol, že mal ústny súhlas pani B., čo zo strany žalovaného účinne spochybnené nebolo. Takisto nie je odôvodnený záver súdu, že avizovaný súkromný znalecký posudok mohol žalobca predložiť skôr. Žalobca takto učiniť nemohol, keďže nie je vlastníkom spornej nehnuteľnosti a ani k nej v čase rozhodovania súdu nemal iný vzťah. Žalobca tak mohol učiniť len za „pomoci“ súdu, ktorý by tak zabezpečil súčinnosť žalovaného pri obhliadke nehnuteľnosti znalcom. Súdom prvej inštancie sa nevyjadril ani k navrhovanej miestnej obhliadke za prítomnosti súdu, t.j. v rozpore s § 220 ods. 2 CSP neuviedol, prečo daný dôkaz nevykonal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril a uviedol, že žalovaný v rámci podaného odporu namietal, že nacenenie položiek v cenovej ponuke je absolútne nereálne, že ceny sú premrštené a výmery údajne dodaných prác a materiálov absolútne nezodpovedajú realite. Žalovaný už v odpore namietal, že žalobca nepredložil realizačnú dokumentáciu ani dokumentáciu skutočného vyhotovenia,

príčom žalovaný poukázal na svoju korešpondenciu, ktorou spochybnil oprávnený nárok žalobcu z predloženej faktúry (list žalobcu z 15.02.2017, odpovede na upomienky výzvy na úhradu zo dňa 13.01.2017, 08.02.2017, 16.02.2017, 22.02.2017) a k tomu podacie lístky. Žalovaný nesúhlasí, že nepredložil žiadne relevantné dôkazy, nakoľko v rámci vykonávania dôkazov žalovaný spochybnil nárok žalobcu viacerými dôkazmi a návrhmi na ich vykonanie: preukázanie vrátenia faktúry žalobcovi, spochybnenie cenovej ponuky (ktorú je možné považovať aj za rozpočet diela), ktorá je úplne identická s prehľadom nákladov (po „údajnom“ odovzdaní diela), čo je v prípade stavebných prác doslova utópiou, aby sa toto zhodovalo, nepredloženie stavebnej dokumentácie – stavebného povolenia, resp. ohlásenia a ani stavebného denníka, nepredloženie faktúr zo strany žalobcu na nákup materiálu, prostredníctvom ktorého mala prebiehať rekonštrukcia, spochybnenie vystavenia faktúry, na základe ktorej si žalobca uplatnil nárok (titul žaloby), ktorá bola vystavená v rozpore so zmluvou o dielo a neobsahovala ani náležitosti daňového dokladu, ktorý vyžaduje zákon, tvrdenie obývatelnosti rekonštruovanej nehnuteľnosti žalovaným, prostredníctvom čestných prehlásení svedkov, podporené faktúrou za catering na kolaudačnej párty, spochybnenie vyjadrení svedkov, ktorých zabezpečil žalobca, spochybnenie predložených dôkazov – fotografií zhotovených počas rekonštrukcie, spochybnenie reálnej možnosti vykonania diela, pretože žalobca nemal žiadnych zamestnancov a ďalšie. Žalovaný ďalej uviedol, že ak mal žalobca pocit, že súd voči nemu vystupuje zaujato, mohol uplatniť námietku zaujatosti. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení poukázal na to, ktoré dôkazy vykonal a dostatočne presvedčivo sa vysporiadal s ich hodnotením vo vzťahu k výsledku rozhodnutia. To, že toto výsledné rozhodnutie nekorešponduje s požiadavkou žalobcu, nemožno pripisovať tendenčnosti rozhodovania zo strany súdu. Žalovaný sa nestotožňuje ani s výhradou žalobcu vo vzťahu k nenaplneniu § 220 ods. 2 CSP, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, aké dôkazy súd vykonal, z akých dôkazov vychádzal a ktoré a ako vyhodnotil jednotlivito vo vzájomnej súvislosti. Odôvodnenie rozhodnutia podrobne a podľa názoru žalovaného aj presvedčivo poukazuje na vykonané dôkazy (zmluva o dielo, prehľad rozpočtových nákladov, faktúra č. 172001, upomienka zo dňa 06.02.2017, vyjadrenie k upomienke, výpis z OR SR, zmluva o prevode obchodného podielu, zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 30.06.2017, kúpna zmluva medzi Consultare Tax, s.r.o. a J. K., faktúry predložené žalobcom za dodaný tovar/služby, emailová korešpondencia medzi stranami sporu, spoločenská zmluva žalovaného, uznesenie o neodkladnom opatrení, fotodokumentácia, čestné prehlásenia, uznesenie KR PZ BA, hodnotenie výpovede svedkov). Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení uviedol tiež pochybnosti vo vzťahu k naplneniu predmetu diela, kde cenová ponuka, je úplne identická s prehľadom nákladov, že žalobca nepredložil žiadne faktúry, ktoré by preukazovali nákup materiálu, ktorým sa dielo vykonávalo, ani zmluvy s externými firmami, ktoré tieto práce pre žalobcu vykonali, pričom žalobcovi bola daná možnosť tieto doklady predložiť a na ich potrebu poukazoval aj žalovaný v rámci svojej procesnej obrany. Žalovaný tiež uviedol, že ak by zhotoviteľ stavebný denník viedol, nebolo by problémom porovnať rozsah vykonaných prác s uskutočnenou fakturáciou. Súd prvej inštancie poukázal aj na nečinnosť žalobcu, ktorý mal zabezpečiť účasť svedka E., pričom klamal, že ho nemohol zabezpečiť, nakoľko sa nachádza v zahraničí. Uvedené nebolo pravdou, keď svedka kontaktoval deň pred pojednávaním žalovaný a svedok mu uviedol, že žalobcom nebol kontaktovaný ohľadne svedeckej výpovede. V prípade svedkov L. a H., títo žiadnym spôsobom nepreukázali tvrdenia žalobcu, čo aj súd prvej inštancie uviedol, pričom ani jeden zo svedkov nemal zmluvne podložený vzťah so žalobcom. Rovnako aj ostatné dôkazy predložené žalobcom nemali žiadnu výpovednú hodnotu (čestné prehlásenie spol. ECOLMONT s.r.o., dukasco trade, M. K.). Žalobca (ako zhotoviteľ) v rámci svojich výpovedí a aj písomného vyjadrenia uviedol, že dokumenty vo vzťahu k ohláseniu stavby má žalovaný (str. 4 odvolania) a ďalej sa vyjadril, že stavebný denník viedol, avšak údajne pri odovzdaní diela ho vydal objednávateľovi (žalovanému), čo žalovaný poprel, pričom v stavebných kruhoch je všeobecne známe, že stavebný denník sa vedie tak, že záznamy sa píše do knihy s pevnými očíslovanými listami a perforovaním na dva oddeliteľné priepisy. Perforované listy sa číslujú zhodne s pevnými listami. Denné záznamy sa môžu písať aj na samostatné voľné listy minimálne s dvomi priepismi (kópiami) očíslovanými a dátumovanými zhodne s originálom. Aj toto vyjadrenie žalobcu vyvolalo pochybnosť o reálnom zhotovení diela. Stavebník nikdy nevydáva objednávateľovi stavebný denník. Žalovaný sa nestotožňuje ani s tvrdením žalobcu, že nebolo preukázané, že v čase rekonštrukcie dom nebol obývaný. Túto skutočnosť potvrdili svedkovia navrhnutí žalovaným, ktoré sú podporené aj ďalším dôkazom predloženým jedným zo svedkov - A. H. od dodávateľa SHARKAM V.I.P CATERING s. r. o., ktorá osvedčuje úhradu občerstvenia na kolaudačnej párty na miesto dodania na Sartorisovej ulici v období, kedy tam údajne podľa žalobcu mali prebiehať rozsiahle rekonštrukčné práce, a ktorú má žalovaný evidovanú vo svojom účtovníctve. K tomu, že žalovaný nepredložil nájomnú zmluvu na užívanie nehnuteľnosti, žalovaný uviedol, že v rámci navrhnutých dôkazov uvedená skutočnosť nebola zo strany žalobcu v súdnom konaní požadovaná a

nebola prezentovaná ani ako výhrada v rámci záverečnej reči žalobcu, pričom navrhovanie dôkazov stranami sporu je časovo ohraničené sudcovskou a zákonnou koncentráciou konania. Žalobca mal a aj mu bolo zo strany súdu daných dostatok možností, aby prostredníctvom ním navrhnutých dôkazov mohol preukázať tvrdené skutočnosti, čo v rámci sporu nevyužil. Pokiaľ ide o spochybnenie fotografií z rekonštruovanej nehnuteľnosti a jej obyvateľnosti, k tomu žalovaný uviedol, že túto skutočnosť podrobne objasnil v rámci svojej výpovede, čím spochybnil tento dôkaz žalobcu a táto skutočnosť je zrejماً aj z jeho písomného vyjadrenia zo dňa 23.04.2020. Žalobca nenavrhol v konaní iný dôkaz, ktorým by vyvrátil tvrdenie žalovaného. Žalovaný poukazuje na § 185 CSP, podľa ktorého môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Iba celkom výnimočne môže súd vykonať aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli strany sporu. Žalobca mal výhrady aj ohľadne čl. III bod 2 Zmluvy o prevode obchodného podielu v korelácií s prevzatím záväzku tretej osoby, k čomu žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že tieto skutočnosti sa iba sekundárne dotýkajú nároku uplatneného žalobcom, nakoľko tento nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom, že práce na diele vykonal (nepredložil ani stavebnú dokumentáciu, ani daňové doklady o nákupe materiálu, ani riadne odovzdanie diela) a navyše faktúra tak ako je vystavená, nespĺňa náležitosti daňového dokladu, pretože neobsahuje náležitosti, ktoré požaduje zákon (IČO, DIČ, deň dodania, deň zdaniteľného plnenia) a aj samotná skutočnosť, že žalovaný vrátil žalobcovi faktúru svedčí o tom, že jeho nárok neuznal, preto nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že žalovaný v rámci svojej obrany už v podanom odpore proti platobnému rozkazu nepopieral vykonanie stavebných prác. Skutočnosť ohľadne zmluvy o prevode obchodného podielu však mali len podporný charakter. Napokon sa žalovaný vyjadril aj k faktúre za vykonanie diela, ktorá bola vystavená dva mesiace po dokončení prác. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že nie je zrejماً, čo tým chcel súd povedať a aký vplyv má toto konštatovanie na jeho rozhodnutie. Žalovaný v tejto súvislosti uvádza, že v odôvodnení rozhodnutia v bode č. 61 súd konštatuje, že nezrovnalosti vo faktúre a účtovníctve žalobcu nemajú priamy vplyv na samotné rozhodnutie súdu vo veci. Umocňujú len presvedčenie súdu o neprebehnutí rekonštrukcie, preto má žalovaný za to, že táto výhrada nie je dôvodná. Vo svojom odôvodnení rozhodnutia súd opomenul tú skutočnosť, že žalovaný preukázal, že žalobca neevidoval vo svojom účtovníctve faktúru č. 172001 za práce na diele vo svojom účtovníctve, a až po námietke žalovaného o tom, že za r. 2016 neevidoval voči nemu pohľadávku, podal žalobca dodatočné daňové priznanie. Žalovaný preto žiada, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a aby priznal žalovanému trovy odvolacieho konania.

8. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne vyjadril a uviedol, že trvá na námietke, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nereflektuje § 220 ods. 2 CSP, nakoľko zhrnutím skutkového stavu nemožno suplovať povinnosť uviesť, ktoré dôkazy boli vykonané, z ktorých dôkazov súd vychádzal a ako ich následne hodnotil. Vyjadrenie ohľadne svedka E. je čistou špekuláciou žalovaného. K obyvateľnosti nehnuteľnosti p. I., toto žalobca spochybnil viackrát počas konania, p. I. nešpecifikoval vzťah k nehnuteľnosti, napriek tomu súd ustálil, že nehnuteľnosť obýval. Žalovaný podľa žalobcu rozporne uvádzal skutočnosti ohľadne rekonštrukcie, keď raz uviedol, že si práce robil svojpomocne, inokedy že práce boli vykonané inou osobou. Podľa žalobcu civilný súd nie je oprávnený hodnotiť a žiadnym spôsobom vyjadrovať sa náležitostiam daňových dokladov v zmysle predpisov daňového, resp. finančného práva. Záver súdu prvej inštancie, že dielo nebolo vykonané vôbec, je v rozpore s vykonaným dokazovaním a žalobca sa pridrižiava námietok ohľadom nevykonania znaleckého dokazovania, ktoré nebol schopný uskutočniť bez súčinnosti súdu ako i návrhu na vykonanie miestnej obhliadky. V ostatnom žalobca zotrváva na podanom odvolaní a ostatných svojich vyjadreniach.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, keď súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, z ktorého po vyhodnotení dôkazov vyvodil správne právne závery premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca a žalovaný dňa 13.01.2016 uzatvorili Zmluvu o diele č. 01/2016 (č.l. 9-10 spisu). V zmysle čl. B bod B.1 zmluvy sa žalobca ako zhotoviteľ zaviazal pre žalovaného ako objednávateľa „zhotoviť montážne práce (na nadstavbe v B. C. D. X-XX) rozsiahla rekonštrukcia objektu, podľa dodanej CP rozpočtové náklady na rekonštrukciu D. X-XX B. 13.01.2016,

ktorá je súčasťou tejto zmluvy“. Podľa bodu B.2 sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi za zhotovenie diela cenu podľa článku C tejto zmluvy. Podľa čl. C bod C.2 je celková dohodnutá cena diela bez DPH 20% 503.702,97 eur. Podľa čl. C bod C.3 je neoddeliteľnou súčasťou faktúry súpis vykonaných prác a ich dodávok, predložený zhotoviteľom a schválený zodpovedným pracovníkom objednávateľa. Podľa čl. F bod F.1 zmluvy bol dohodnutý nástup prác 15.01.2016 a ukončenie prác do 31.10.2016. Súčasťou zmluvy bola tiež cenová ponuka zo dňa 13.01.2016 (č.l. 11-18 spisu). Za obe zmluvné strany zmluvu o dielo, ako aj cenovú ponuku podpísal J. K., ktorý v danom čase bol jediným konateľom a spoločníkom oboch obchodných spoločností, žalobcu aj žalovaného. Žalobca k žalobe pripojil zároveň Prehľad rozpočtových nákladov – súpis vykonaných prác podľa cenovej ponuky zo dňa 05.10.2016 (č.l. 19-26 spisu), ktorý je v identickom znení ako bola cenová ponuka a na konci prehľadu je uvedený: „Ukončenie vykonaných prác a dodávok podľa cenovej ponuky bez navýšenia na stavbe D. X-XX B.“ a podpis J. K. ako osoby, ktorá prehľad prevzala. Žalobca vystavil faktúru č. 172001 (č.l. 27 spisu), z obsahu ktorej je zrejmé, že bola vystavená dňa 09.01.2017 za vykonanú prácu v priestoroch na D. F. XX a na sumu 503.702,97 eur. Za žalobcu vystavenie faktúry podpísal J. K.. Faktúra bola poštou zaslaná žalovanému, ktorý ju prevzal dňa 12.01.2017 (kópia doručky a podacieho lístku sú na č.l. 28 spisu). Okrem uvedených listín žalobca k žalobe pripojil ešte upomienky a doklady o doručení upomienok žalovanému (č.l. 29-34 spisu).

12. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozsudku a s konaním, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalobcu a vyjadrením žalovaného k podanému odvolaniu, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku s tým, že súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery premietnuté do výrokov napadnutého rozsudku a svoje rozhodnutie spôsobom súladným s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP dostatočne presvedčivo odôvodnil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je jednoznačne zrejmý myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci ku v ňom ustáleným skutkovým a právnym záverom premietnutým do výrokovej časti napadnutého rozsudku. Konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené v súlade so zásadou kontradiktórnosti civilného procesu a odvolací súd nezistil žiadne vady procesného charakteru, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd nevzhladol dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, keďže súd prvej inštancie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie vysporiadal a odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplývajú dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom v rozsahu (výrok II.).

13. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že žalobca v konaní nepreukázal vykonanie diela rekonštrukcie nehnuteľnosti na D. X-XX v zmysle Zmluvy o dielo č. 01/2016 zo dňa 13.01.2016. Odvolací súd poukazuje v prvom rade na to, že nárok na zaplatenie ceny za dielo vznikne zhotoviteľovi až vtedy, keď je dielo riadne vykonané a odovzdané objednávateľovi. V konaní bolo sporné, či došlo k vykonaniu diela žalobcom. Žalovaný nepoprel, že nehnuteľnosť na D. X-XX bola rekonštruovaná, avšak namietal, že túto nevykonala žalobca. Dôkazné bremeno na preukázanie zhotovenia diela bolo v danom prípade na žalobcovi. Žalobca však napriek uvedenej skutočnosti počas konania ako aj v podanom odvolaní opakovane namietal, že to žalovaný bol povinný preukázať, že práce nevykonala žalobca a rovnako žiadal, aby žalovaný preukázal, kedy boli práce vykonané. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že samotná skutočnosť, či účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Platí však, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Uvedené vyplýva aj zo záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/81/2010 zo dňa 31.05.2010. Vzhľadom k uvedenému tak bolo na žalobcovi, aby preukázal svoje tvrdenia o vykonaní diela. Žalovaný sa následne mohol v konaní brániť proti konkrétnym dôkazom. Žalovaný však počas celého konania namietal, že žalobca práce na rekonštrukcii nehnuteľnosti nevykonával, a preto v zmysle tzv. negatívnej dôkaznej teórie túto skutočnosť nebol povinný dokazovať. Pre rozhodnutie o nároku žalobcu je bez právneho významu skutočnosť, kto iný práce vykonala, v ktorom konkrétnom období a v akom rozsahu, pretože žalobcovi môže patriť nárok na zaplatenie ceny za dielo iba v prípade, ak práce sám v zmysle zmluvy vykonala

a ich vykonanie preukázal. Žalobca na pojednávaní pred súdom prvej inštancie uviedol, že aké práce a kedy boli vykonané, preukáže fotografiami a faktúrami a tiež že má k dispozícii aj stavebný denník (č.l. 590 spisu). Stavebný denník žalobca v konaní nikdy nepredložil, čo súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako spochybnenie reálneho vykonania diela. Žalobca v konaní tvrdil, že stavebný denník odovzdal žalovanému, toto svoje tvrdenie však rovnako nepreukázal, pričom je zároveň v rozpore s jeho vyjadrením, že stavebný denník má k dispozícii. Súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že žalobca nemal počas konania snahu stavebný denník predložiť, hoci na potrebu predloženia dokumentov poukazoval opakovane aj žalovaný vo svojich vyjadreniach. Súd prvej inštancie pri závere o nepreukázaní vykonania diela vychádzal aj z toho, že žalobca nepreukázal zaobstaranie materiálu potrebného na rekonštrukciu nehnuteľnosti ani zaobstaranie pracovnej sily, keďže žalobca nepredložil žiadnu fakturáciu materiálu na stavebné práce, ani žiadne doklady o mzde pracovníkov. V tejto súvislosti žalobca pri svojom výsluchu (č.l. 590) nevedel vysvetliť ani to, prečo podľa účtovných závierok za 2014-2018 nemal žiadnu spotrebu materiálu. Naopak žalovaný na pojednávaní predložil fotografie (č.l. 597-618 spisu), z ktorých je zrejmé, že v čase, o ktorom žalobca tvrdí, že bola vykonávaná rekonštrukcia, táto už bola zrealizovaná a dom zariadený. Odvolací súd uvádza, že medzi týmito fotografiami sa nachádzajú aj dve fotografie (č.l. 602, 608 spisu), na ktorých je dátum vyhotovenia 12.05.2015 a 22.06.2015, a z ktorých je zrejmé, že v tom čase ešte neboli vykonané všetky práce v exteriéri domu, čo zodpovedá tvrdeniam žalovaného, že rekonštrukcia prebiehala, avšak skôr ako to tvrdí žalobca. Žalobca tiež uviedol, že napr. pokládka trávnik bola v období asi august – september 2016, čomu opäť nezodpovedajú fotografie zo dňa 30.04.2016 (č.l. 597-600 spisu), z ktorých je zrejmé, že trávnik už bol položený. V konaní nebolo preukázané ani tvrdenie žalobcu, že dom bol celý vypratáný v čase rekonštrukcie, čo opäť vyplýva z predložených fotografií (č.l. 597-618 spisu). Žalovaný predložil tiež 4ks fotografií z roku 2019, ktoré preukazujú, že v interiéri domu nedošlo od roku 2016 k žiadnym zmenám (č.l. 654-657 spisu). Žalobca ďalej v konaní nevyvetlil ani nezrovnalosti v prehľade nákladov – neprimerané množstvo vybúraných priečok, presun hmôt do výšky 24m, hoci dom mal výšku len 9m, rovnako nevedel žalobca preukázať, kde skončilo množstvo vyvezeného odpadu, tvrdil že ho má u seba v M. H. na dvore, pričom podľa žalovaného sa jednalo o cca 90 nákladných áut vyvezeného odpadu. Súd prvej inštancie vykonal tiež výsluch svedkov navrhnutých žalobcom (L. a H.), z ktorých výpovedí však nebolo preukázané vykonanie prác v zmysle zmluvy o dielo. Svedok L. pri výpovedí v roku 2020 uvádzal, že vykonával stavebné práce na predmetnej nehnuteľnosti pred 4-5 rokmi a tiež že to bolo asi v roku 2017, 2018 (č.l. 704 spisu), bol tam asi dva dni a potom aj neskôr. Je tak zrejmé, že výpoveďou svedka sa nepodarilo ustáliť čas vykonávania prác a svedkom uvedený čas zároveň nezodpovedal času podľa zmluvy o dielo. V prípade svedka H., tento nevedel, kde boli práce vykonávané a na otázku právneho zástupcu žalobcu, či to to mohlo byť na D., odpovedal, že mohlo. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil aj čestné prehlásenia, ktoré predložil žalobca, keď z čestného prehlásenia ELCOMONT, s.r.o. je zrejmé, že spoločnosť vykonávala práce na D. bez finančných nárokov, teda z obsahu prehlásenia nie je možné určiť kedy a aké práce boli touto spoločnosťou vykonané a či sa skutočne jedná o niektoré z prác podľa cenovej ponuky a prehľadu rozpočtových nákladov. Predloženie návodu na obsluhu záhradného grilu od p. K. nie je rovnako možné považovať za doklad preukazujúci vykonanie prác žalobcom. Súd prvej inštancie rovnako správne posúdil, že cenová ponuka a prehľad nákladov sú identické dokumenty, čo vyvolalo pochybnosti o reálnom vykonaní prác. Žalobca ďalej namietal, že žalovaný nepreukázal užívacie právo k nehnuteľnostiam, k čomu odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný bol spoluvlastníkom nehnuteľnosti v podiele 1, čo je zrejmé z LV č. XXXX (č.l. 99 spisu) a LV č. XXXX (č.l. 100 spisu).

14. Žalobca v podanom odvolaní tiež namietal nevykonanie znaleckého dokazovania na rozsah a cenu prác, ktoré boli vykonané žalobcom v zmysle súpisu vykonaných prác (návrh je na č.l. 593 spisu), keď podľa žalobcu bola potrebná pomoc súdu, nakoľko žalobca nie je vlastníkom nehnuteľnosti, na ktorej mali byť predmetné práce realizované. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že vykonanie tohto dôkazu by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti. Odvolací súd navyše uvádza, že ak žalobca nepreukázal v konaní vykonanie žiadnych prác, nie je zrejmé, ako by znaleckým posudkom bol tento rozsah určený. Zároveň zistenie ceny vykonaných prác podľa súpisu prác vypracovaného žalobcom nie je pre konanie potrebné, nakoľko žalobca nepreukázal samotné vykonanie prác, za daných okolností tak nebol daný dôvod vykonávať ani znalecké dokazovanie na cenu prác podľa súpisu. V tejto súvislosti treba uviesť, že sám žalovaný súhlasil s vykonaním znaleckého dokazovania, ak by žalobca predložil stavebný denník, čím by bolo možné vykonať porovnanie položiek súpisu s údajmi zo stavebného denníka. Ako však už bolo uvedené, žalobca stavebný denník v konaní nepredložil, hoci uvádzal, že ho má k dispozícii. Napokon je potrebné uviesť, že žalobca svoj návrh na znalecké

dokazovanie upresnil dňa 13.03.2020 (č.l. 718 spisu), keď uviedol, že má v záujme predložiť súkromný znalecký posudok určujúci rozsah a cenu prác a za týmto účelom požiadal o poskytnutie primeranej lehoty najmenej dva mesiace. Pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok súdu prvej inštancie, sa konalo dňa 15.12.2020, t.j. viac ako 9 mesiacov od vyjadrenia žalobcu, no žalobca ani do uvedeného dátumu súkromný znalecký posudok nepredložil. Odvolací súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie nevykonať znalecké dokazovanie. V súvislosti s návrhom na vykonanie znaleckého dokazovania súvisela aj požiadavka žalobcu na vykonanie miestnej obhliadky v prítomnosti súdu a znalca. Nakoľko nebolo realizované znalecké dokazovanie, nebol daný dôvod k vykonaniu obhliadky sporných nehnuteľností. A hoci súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku nezdôvodnil, prečo obhliadku nehnuteľností nevykonal v rámci dokazovania, uvedená skutočnosť nezakladá vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku.

15. Pokiaľ ide o námietku žalobcu k nevykonaniu ostatných navrhnutých dôkazov (výsluchy svedkov – manželka, synovia a synovec konateľa žalobcu), tieto súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako neúčelné a nevhodné s tým, že nie je zrejmé, k čomu by svedkovia mali vypovedať. V návrhu žalobcu je len všeobecne uvedené, že sa majú vyjadriť k realizácii diela. Odvolací súd uvádza, že zo žiadnych vyjadrení a dôkazov nevyplýva, že by boli uvedení svedkovia prítomní pri realizácii diela podľa zmluvy o dielo č. 01/2016, resp. že by sa nejakým spôsobom podieľali na rekonštrukcii nehnuteľností D. X-XX. V prípade svedka E., tento dôkaz súd prvej inštancie nevykonaný, nakoľko žalobca účasť tohto svedka na pojednávaní nezabezpečil (č.l. 788 spisu), čo súd prvej inštancie aj v odôvodnení napadnutého rozsudku správne uviedol.

16. V neposlednom rade žalobca v podanom odvolaní namietal nevykonanie dôkazu – výsluchu svedkyne L. B., ktorej výsluch žalobca navrhol podaním zo dňa 13.03.2020 (č.l. 717) a ktorá je bývalou spoluvlastníčkou rekonštruovanej nehnuteľnosti. Podľa návrhu žalobcu sa mala uvedená svedkyňa vyjadriť k realizácii diela. Z obsahu vyjadrení žalobcu v spise vyplýva, že žalobca mal disponovať súhlasom na vykonávanie prác práve od tejto svedkyne. Súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonaný ako neúčelný a nevhodný. Odvolací súd zhodne uvádza, že vykonanie tohto dôkazu je neúčelné, tak ako to uviedol súd prvej inštancie, nakoľko žalobca k vykonaniu prác nepredložil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, aké práce, v akom rozsahu a ani kým (zamestnancami, subdodávateľmi) boli realizované. Navyše zmluva o dielo bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, teda uvedená svedkyňa nebola v žiadnom vzťahu so žalobcom a ak by aj dala súhlas s vykonaním žalobcom tvrdených prác, takýto súhlas by nemal žiaden vplyv na práce podľa zmluvy, ktorej nebola zmluvnou stranou a nemohla tak potvrdiť, či práce podľa zmluvy boli realizované. Napokon je v tejto súvislosti potrebné uviesť, že v inom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 17C/139/2015 bolo vydané neodkladné opatrenie, ktorým bolo žalovanému o. i. nariadené zdržať sa vykonávania akýchkoľvek stavebných zásahov a úprav na troch nehnuteľnostiach (o. i. aj na nehnuteľnostiach D. X O. XX), na ktorých realizáciu nedala L. B. súhlas. Z obsahu odvolacieho rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia vydaného Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 8Co/701/2015 vyplýva, že stavebné práce boli realizované už pred 31.07.2015. Uvedená skutočnosť tak opätovne nie je v súlade s dohodnutým obdobím vykonávania stavebných prác podľa zmluvy o dielo č. 01/2016, kde obdobie vykonávania týchto prác bolo dohodnuté až od 13.01.2016 s termínom ich ukončenia 31.10.2016. Zároveň táto skutočnosť potvrdzuje tvrdenia žalovaného o tom, že rekonštrukcia nehnuteľnosti prebehla skôr ako žalobca tvrdí, že ju mal on vykonávať a navyše nariadené neodkladné opatrenie žalovanému bránilo vykonávať stavebné zásahy a úpravy. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj odvoláciu námietku žalobcu v súvislosti s nevykonaním výsluchu L. B.. Výsluch uvedenej svedkyne by neprispel k objasneniu veci tak, aby jeho vykonanie malo zásadný význam pre nárok žalobcu v otázke preukázania reálneho vykonania prác žalobcom, pričom z rozhodnutia o neodkladnom opatrení je zrejmé, že nedala súhlas so žiadnou rekonštrukciou nehnuteľnosti a práve preto sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia.

17. Ďalšie skutočnosti v súvislosti s nepreukázaním ohlásenia stavby, vyhlásením p. K. o neexistencii finančných záväzkov žalovaného v zmluve o prevode obchodného podielu, či s nedostatkami faktúry a tiež s konaním kolaudáčnej párty dňa 25.05.2016, súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako podporné skutočnosti nasvedčujúce tomu, že nedošlo k vykonaniu prác v žalobcom tvrdenom rozsahu. Napriek tomu, že žalobca namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkazy a dospel tak k nesprávnemu záveru o tom, že žalobca nevykonaný jednotlivé práce, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal reálne vykonanie diela v ním tvrdenom rozsahu. Tým, že nedošlo k vykonaniu dohodnutého diela, nemohol žalobcovi vzniknúť nárok

na zaplatenie dohodnutej ceny diela a preto súd prvej inštancie správne rozhodol o nároku žalobcu tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

18. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do výroku napadnutého rozsudku, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný.

20. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).